

GJENLØSNING I FYLDE, I GLEDE

 Jeg er glad i kveld igjen, for å hilse dere i Navnet til vår elskverdige Herre Jesus, den oppstandne Guds Sønn. Og Hans Nærvær var allerede her da jeg kom inn, så vi forventer å se overflod av alt, “langt ut over det vi kunne gjøre eller tenke,” at Gud vil øse ut over oss i kveld av Sine velsignelser og opphøye Jesus Kristus i vår midte.

² Jeg hadde talt de siste to kveldene. . . Søndag kveld tror jeg vi hadde et helbredelsesmøte, og mandag kveld talte jeg. Og ga ut. . . Begynte på et emne søndag formiddag i tabernaklet. Og jeg tenkte, mens vi ventet på at forsamlingen liksom skulle komme inn i rett modus, så ville jeg luften mine litt. Jeg er. . .

³ En av disse dager, om Gud vil og vil hjelpe meg, vil jeg gjerne bare ha flere kampanjer der du—du ikke. . . bare går inn og forkynner eller underviser Skriften og gir alterkall, går ned til alteret og ber for folket, slik vi gammeldagse baptister pleide å gjøre. [Noen sier: “Amen.”—Red.] Bare to baptister hørte jeg si: “Amen.” Så hvor er dere alle hen i kveld?

Noen sier: “Broder Branham, var du en baptist?”

Sa: “Ja,” sa jeg.

⁴ Jeg talte her i Arkansas en gang. En kar, gammel kar ble helbredet. Han var. . . de hadde. . . Han var en nasareer. Han hadde krykkene sine på ryggen neste dag, gikk han rundt i byen med en—en plakat på seg: “Gud tok meg bort fra dette i går kveld.” Og han var meget sterkt forkrøplet. Det var i Little Rock. Og han hadde vært på den måten i mange år. Og alle kjente ham, fordi han gikk rundt og hadde hatten sin liggende på bakken og solgte blyanter ut fra hatten. Og alle kjente ham, så det bare begynte, bare gjorde sterkt inntrykk i byen.

⁵ Og et par kvelder etter det, talte jeg, og—og han reiste seg opp. Han sa: “Bare et øyeblikk, broder Branham, har du noe imot at jeg spør deg om noe?”

Jeg sa: “Nei, sir.”

⁶ Og han sa: “Vel,” sa han, “da—da jeg hørte deg forkynne, så visste jeg du var en nasareer.” Han sa: “Deretter så jeg alle pinsevennene rundt her, og noen fortalte meg at du var pinsevenn.” Han sa: “Jeg hørte deg si for en stund siden at du var en baptist.” Han sa: “Jeg skjønner ikke dette.”

⁷ Jeg sa: “Vel, det er lett Jeg er pinsevenn-nasareer-baptist.” Det er riktig. Det er riktig. Vi er bare. . . tro.

⁸ Åh, venner, jeg tilhører ingen menighetsdenominasjon, og likevel tilhører jeg alle sammen. Da jeg først begynte med dette sa jeg: “Kristus er mitt hode. Denne Bibelen er min tekstbok. Og

verden er min menighet.” Så, det er—det er hva jeg ønsker å være inntil jeg dør.

⁹ Nå, om en kveld eller to, vil vi prøve å starte et helbredelsesmøte igjen, når vi får. . . Selvfølgelig, når jeg ser disse feltsengene og bårene som ligger rundt her, så ønsker jeg at noe skal skje. Jeg er så ivrig etter at noe skal skje her i Louisville, Kentucky, fordi dette er min hjemstat.

¹⁰ Jeg har aldri hatt et godt, det man kaller et godt møte, i Kentucky. Og jeg mener ikke det som hard kritikk. Jeg—jeg har hatt mange dårlige, mange steder. Men, jeg mener, rett her på mitt eget hjemsted er det så vanskelig. Jeg. . . bare så vanskelig å bryte igjennom. Jeg vet ikke hvorfor. Men jeg antar det er fordi Jesus sa: “På ditt eget hjemsted,” og hvordan det ville være, det er sannsynligvis slik det er. Men vi får aldri oppleve så mange enestående mirakler.

¹¹ Jeg hadde et møte her for cirka ett eller to år siden, i Jeffersonville, men det hadde seg slik at kvinnen var her oppe fra Kentucky et sted. Hun hadde blitt til kalk, så og si, fra beina og ned; fra hoftene ned til føttene, rettere sagt. Og hun—hun hadde ikke gått på sytten år. Mange av dere var der den kvelden og husker tilfellet. Og hun reiste seg rett opp og gikk ut av tabernaklet normalt.

¹² Nå, jeg vil gjerne at noe skal begynne her i Louisville, hvor jeg kunne se en gammeldags vekkelse feie gjennom denne fine storbyen her.

¹³ Det er en by som alle andre byer; den er like ond som alle andre. Dere vet at det er sannheten. Jeg sårer ikke Kentucky; for jeg er en kentuckyaner også. Ja vel. Men det er—det er sannheten. Den er ond. Dette er hjemmet til all whisky og brennerier, og ugudelige apparater og alt slikt. Det skjer rett rundt Louisville, Kentucky her, så dette er satans sete.

¹⁴ Men vi kan knuse det i stykker med Jesu Kristi Evangelium, hvis vi alle kommer sammen. Det er riktig. Vi er nødt til å forene våre krefter sammen og presse på.

¹⁵ For en stund siden, snakket en veldig berømt evangelist i landet, om møtene her. Han sa: “Vel, slik er det.” Han sa: “Når jeg drar inn i en by, så må alle over hele landet sponse møtene mine, eller så drar jeg ikke. Det er riktig. Vel, bare tenk. Jeg tror det kanskje er seksti eller sytti store baptistmenigheter i Louisville. Skjønner? Hva med metodistene? Og det er en metodistby; Asbury som er her oppe. Hva ville den mannen få dersom han kom til denne byen, bare av metodister og baptister, for ikke å snakke om presbyterianerne og alle?”

¹⁶ Nå, hvor mange full-Gospel menigheter er det i byen? To eller tre små misjoner her nede et sted, bare små menigheter her og der, og de er i krig med hverandre.

17 Så når du kommer inn, må du stå på styrken i din tjeneste. Det er riktig. Og selv . . . alle er som politikere som kommer inn. Det er på styrken i din tjeneste, å hente fra hva enn Herren vil sende. Jeg liker det på den måten. Broder, hvis Jesus Kristus ikke er min støtte her, og den jeg stoler på, så har jeg ikke noe annet å stole på. Det er riktig. Han . . . På Kristus, den solide Klippen står jeg; alle andre grunner er synkende sand for meg. Jeg ville heller tale for fem mennesker som jeg vet Gud har sendt for å høre Budskapet, enn å forkynne for ti tusen som var trukket inn i det politisk. Det er riktig.

18 Jeg ville heller se én gammeldags omvendelse komme ned til alteret og gråte og boo-hoo, kommer gjennom, enn å se ti tusen som står og sier: “Vel, jeg vil prøve Det.” Prøve Det? Han er ikke en Kristus å prøve. Han er En å ta imot. Leve eller dø, synke eller drukne, ta Ham likevel. Det er riktig.

19 Hvis jeg ber, ba for ti tusen mennesker i kveld, og de alle døde neste morgen; ville jeg i morgen kveld være tilbake her for å be for de syke og trodd på at Guds Ord var rett. Det er riktig.

20 Hvis jeg var døende; og fem tusen mennesker som døde for hundre år siden og hadde vært i Evigheten så lenge, stod opp igjen og kom til jorden og sa: “Broder Branham, ikke stol på Det. Han har ikke rett. Ikke stol på Det. Vi—vi stolte på Ham, dro; vi mislyktes.”

21 Jeg ville fremdeles si: “La meg dø i Jesus Kristus.” Det er riktig. Jeg tror Det. Og det er hele mitt hjerte, alt er innstilt på Det. Og jeg tror Det av hele mitt hjerte, og jeg stoler på Ham.

22 Og jeg elsker Hans folk. Jeg elsker dere, medborgere av Guds Rike. Og jeg ønsker å stå skulder ved skulder med dere og bære byrden.

23 Nå, i kveld; jeg annonserte i går kveld at jeg ville tale en liten stund i kveld, om Herren vil. Ønsker ikke å holde på dere for lenge, slite dere ut, for vi forventer . . .

24 Jeg har på en måte lagt ut ull fremfor Herren for dette møtet. Og jeg forventer at Gud vil gjøre noe som vil få møtet til å begynne å sette fart rett her i byen. Be, gjør din del; så når Dommen kommer, kan vil alle stå og si at vi gjorde vår del.

25 I det 20. kapitlet av 2. Mosebok og begynner med det 7. verset, ønsker jeg å tale bare en liten stund om Herren tillater, over et veldig . . . vel, jeg vil si, ikke et ekstraordinært emne, men et—et godt emne. Førrige søndag på søndagsskolen i tabernaklet i Jeffersonville, begynte vi med, “gjenløsning ved Blodet.”

26 Og her er hva jeg prøver å gjøre, hvis du ønsker å vite hvorfor jeg gjør dette her. Mange av dere sier at dere aldri har sett meg tale i en helbredelseskampanje, men det er for en hensikt. Jeg tror, hvis jeg kunne få sjeler til å bryte gjennom og komme til

alteret, så ville jeg finne velvilje hos Gud for Louisville, det er riktig, når folket virkelig kommer ned fremfor Gud og ber.

²⁷ Og, så er det mange av dere venner som ber, faster og er redde for å gripe tak i det dere ber om. Det er riktig. Skjønner? Vel, det vil ikke gagne deg noe å faste og be, hvis du ikke har noen gjerninger som følger med det. All din tro i verden vil ikke ganne deg det minste, hvis du ikke tar steget rett ut der og setter foten ned på det og tar det. Det er alt. Du må gå fremover. Du er bare nødt til å ta steget ut og gjøre det, likevel. Når du ber om noe, gå og få tak i det. Gud sa at det er ditt, så ikke ta noe mindre. Få tak i det du ba om. Gjør dette og finn ut hva som blir utfallet. Ja. Ikke—ikke trekk deg og si: “Vel, jeg vil ta det nest beste.”

²⁸ Jeg vil ta det beste. Gud lovet meg det beste, det er det jeg vil ha. Og i disse tjue-tre årene jeg har tjent Ham, har Han gitt meg den plassen. Og jeg . . . Og så lenge jeg tror på Ham og elsker Ham, og Han elsker meg, vil det bli nøyaktig på den måten fordi Han er forpliktet til Sitt Ord. “Hva enn dere ber om, når dere ber, tro at dere får det, så skal dere få det.” Det var det Han sa. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Det er godt. Ja vel.

²⁹ Jeg liker å høre at dere sier: “Amen.” Du vet, søster Hoover, *amen* betyr “la det skje,” for meg, vet du. Og når jeg—jeg begynner å tale, og jeg ikke hører noen si “amen,” blir jeg—jeg helt forvirret.

³⁰ Her for en stund siden talte jeg i en liten menighet, og—og jeg var helt . . . Åh, jeg har ikke veldig mange prekestol-manérer, i følge, antar jeg, dagens teologi, så jeg antar jeg ble litt ustyrkelig. Og jeg tror jeg hoppet opp på toppen av prekestolen, slik som *det*, og grep tak i mikrofonen med hånden og satt der og dinglet med beina og talte som bare det. Jeg kom til meg selv; jeg visste ikke hva jeg gjorde. Etter et par minutter, ble jeg borte igjen, og jeg fant meg selv midt i midtgangen, der jeg rullet opp buksebeina mine. Jeg vet ikke hvorfor, men jeg var virkelig . . . Jeg hadde lyst til å bli der en stund. Det er en ting jeg vil si. Det var et sted jeg virkelig hadde det fint. Jeg levde på det i flere dager etterpå.

³¹ Det var en mann som kom til meg og han sa: “Si meg,” sa han, “hvordan kan du tale, når alle disse menneskene sier: ‘Amen?’”

Jeg sa: “Det er det som får meg til å tale.” Ja.

³² Jeg hadde en gammel hund før. Jeg drev med vaskebjørn-jakt. Jeg antar jeg har flust av Kentucky-venner her som liker å jakte på vaskebjørn. Så . . . Og han jagde hva som helst og fikk tak i det, utenom stinkdyr; og han ville ganske enkelt ikke ha noe med det å gjøre. Nå, han jagde den under en haug med buskas. Og det eneste jeg måtte gjøre, jeg ville ikke gå under der etter ham, det var jeg sikker på. Så det eneste jeg gjorde, var å løfte på buskaset og klappe ham og rope: “Ta det, gutt! Ta det!” Og han fikk tak i stinkdyret.

33 Nå, det verste stinkydyret jeg kjenner til er djevelen. Og hvis du vil klappe litt, bare rop “amen” en gang iblant. Og jeg—jeg. . . Vi vil få jaget ham inn i et hjørne, etter en stund, og få tak i ham. Skjønner?

34 Dere vet, gamle Buddy Robinson, mange av dere har hørt om ham. Har dere ikke? Nasareer-menigheten. Han sa: “Herre,” sa, “gi meg en ryggrad som en tømmerstokk. Gi meg masse kunnskap i dypet av min sjel. Og la meg kjempe mot djevelen så lenge jeg har en tann, og så tygge ham i stykker til jeg dør.” Jeg synes det er en god. . . Og det var akkurat det han gjorde. Det var akkurat det han gjorde; lenge, nesten hundre år gammel og forkynte fremdeles Evangeliet.

35 Jeg hører de gamle veteranene forkynne på den måten. Her om dagen kom jeg tilfeldigvis til å slå på radioen, og en gammel broder som heter Mordecai F. Ham, på rundt hundre år, forkynner fremdeles Evangeliet. Jeg sa: “Gud velsigne ham og må han få stjerner i kronen sin når han kommer Dit.” Broder Ham, jeg kjenner ham knapt. En av disse dager ønsker jeg å møte ham før han reiser over, til Landet. Og, så kan han håndhilse på en masse mennesker over Der. Jeg vet han vil få mange å håndhilse på når han kommer Dit, åh, fordi han har vært en gammel veteran.

36 Herren velsigne dere nå. Og nå, før vi går inn i dette Ordet, la oss be Forfatteren om å komme ned og åpenbare Det for oss.

37 Vår gode Himmelske Far, vi nærmer oss Deg i kveld, i det herlige, majestetiske Navnet til Din Sønn, Jesus og bekjenner våre synder, at vi ikke er verdige til å uttale Hans hellige Navn. For i. . . Hele familien i Himmelen er kalt “Jesus.” Hele familien på jorden er kalt “Jesus.” Og i det Navnet skal ethvert kne bøye seg, og enhver tunge skal bekjenne Det, om de er syndere eller helgener. Så, når vi taler i Hans Navn, hvor vi skulle bevne i våre hjerter, med ærbødighet idet vi taler. Så vi ber i Hans Navn, ærbødig, at Du vil komme til oss i kveld, Herre.

38 Vi er her midt i en storby, med alle slags knep som satan bruker for å binde folket i sine forretninger, i gambling, og prostitusjon, whisky og sigaretter. Og, Å Gud, og mange forkyndere på talerstolen bare lar det gå forbi som om det bare var helt vanlige ting.

39 Men, Gud, gi oss advarselens røst, slik at vi vil forkynne Evangeliet rett og sant, legge øksen til roten av treet, la splintene falle hvor som helst. Men hjelp oss, Herre, til å erklære dom over slike ting og forkynne Evangeliet om Din kjære Sønn, Jesus.

40 Gud, gi at noe skjer som vil ryste denne byen for Guds Rike. Slik at selv menighetene som knapt holder det gående på gatehjørnene med noen få medlemmer, Å Gud, må disse menighetene fylles opp og bli proppfulle av gode, gammeldage, hellige gjenfødte mennesker. Gi det, Herre. Og må vi få en

vekkelse, en gammeldags, Gude-sendt vekkelse, som bare vil ryste fra den ene siden av byen til den andre og tilintetgjøre all ondskapen. Å Gud, gi oss ikke et langvarig møte. Gi oss en vekkelse som vil stenge spritbulene, og som vil få ting rett; og få folk til å komme når kirkeklokkene ringer, og flokke seg om alteret og be før pastorens budskap og være klare. Gud, gi det.

⁴¹ Nå, i kveld, kan det være syke her, Far. Og mens vi taler om de syke, eller for de syke også, må Den Hellige Ånd helbrede enhver syk person i bygningen. Frels enhver synder. Kall tilbake, hjem, enhver frafallen fra sin villfarne vei.

⁴² Og nå må Den Hellige Ånd være den Ene som har veiledet meg til dette emnet i kveld. Og må Han ta Guds ting og bare bruke Sin tjener her som et redskap, og må Gud få ære. For vi ber om det i Hans Navn. Amen.

⁴³ I det 7. verset av det 20. kapitlet av—av 4. Mosebok, leser vi dette.

HERREN talte til Moses og sa:

Ta staven! Så skal du og Aron din bror kalle menigheten sammen. . . tale til klippen rett foran øynene deres, og den skal bringe fram sitt vann, . . .

⁴⁴ Jeg vil at dere skal legge merke til dette, "Sitt" vann.

. . . den skal bringe fram Sitt vann, og du skal la det strømme fram vann ut fra klippen for dem, og gi drikke både til menigheten og dyrene deres.

Så tok Moses staven fra stedet foran HERRENS åsyn, slik HERREN hadde befalt ham.

Moses og Aron samlet forsamlingen foran klippen. Han sa til dem: Hør. . . dere opprørere! Skal vi nå la det strømme vann ut fra denne klippen for dere?

Så løftet Moses hånden og slo to ganger på klippen med staven sin. Det strømmet fram vann i overflod, og både menigheten og dyrene deres fikk drikke.

⁴⁵ Må Herren ta disse få Ordene nå, idet vi går tilbake til emnet vårt fra i går kveld og bringer det opp til dette, om Gud vil.

⁴⁶ Og nå, jeg ønsker at alle de syke som er her inne i kveld. . . Nå, Billy ga ikke ut noen bønnekort i dag, fordi jeg sa han ikke skulle gjøre det. Jeg sa: "Bare gå bort, Billy, og fortell broder Caubel. Og bare la meg. . ."

⁴⁷ Jeg prøver på noe, til Guds ære. Bare ber Gud om å hjelpe oss, om å gi oss sjeler inn i Riket. Og troende som vil styrke sin tro og bevege seg opp selv uten noe annet, bare vil bevege seg rett opp og si: "Gud, jeg tror Deg på Ordet." Det er alt. Det er den innledende, første og beste måten. Det er riktig. Ta Gud på Hans Ord. Så, hvis du ikke kan gjøre det, da selvfølgelig sender

Gud andre ting inn, slikt som gaver og tegn, for—for å stadfeste Sitt Ord, for å stadfeste Det for enhver troende.

Nå, søndag, hadde vi, “gjenløsning ved Blodet.”

48 Vi tar for oss Israel nå på sin reise, på vei ut av Egypt, et bilde på verden, på sin vei til Palestina, det lovede land. Jeg synes det er vakkert. Jeg simpelthen elsker det. Nesten hver uke setter jeg meg ned og leser gjennom 2. Mosebok, hvis jeg kan, eller så mye av den som jeg kan. Jeg elsker den fordi den er et fullkomment bilde på menigheten i dag, tilstanden, og hvordan Gud beveger Seg. Beveget Seg da, hva Han gjorde i det naturlige da, gjør Han i det åndelige nå. Ser dere det?

49 Nå, der ledet Han Israel naturlig, der de så, skuet, ledet dem ut av et bestemt land inn i et annet naturlig land.

50 Nå blir vi ledet av Den Hellige Ånd, idet vi nå går inn i det lovede Land. Tror dere at vi er på vei til et Løftesland? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] “I Min Fars hus er det mange rom. Hvis ikke, ville Jeg ha sagt dere det. Jeg går for å gjøre i stand et sted for dere.” Er det riktig? [“Amen.”] Nå har vi et Løftesland som vi skal til, og hver dag markerer en milepæl. En ny dag, en ny milepæl.

51 Og der er en stor mørk skygge som ligger der borte foran oss, som heter døden. Og hver gang vårt hjerte slår, beveger vi oss ett steg nærmere den. En av disse dager, vil det slå sitt siste slag, og vi går inn. Jeg ønsker å være i min tid, få min del; som jeg håper hver og en av dere vil i kveld. Når jeg vet at den ligger rett foran meg, og jeg må møte den, ønsker jeg ikke å være en feiging. Jeg vil svøpe meg inn i Hans rettferdighets kappe og gå inn i den, vel vitende om dette, at jeg er sikker på at jeg kjenner Ham i kraften av Hans oppstandelse. Det er riktig. Slik at når Han kaller blant de døde, vil jeg bli kalt ut med de som lever. Gud er de levendes Gud.

52 Nå, mens de var på reise i dette landet, fant vi ut at Gud lagde en—lagde en plan for dem. Han brakte gjenløsning ved blodet. Så finner vi ut, at Han bringer gjenløsning, igjen, ved kraft.

53 I forigårs fant vi ut at Han hadde anvendt blodet; som var et veldig vakkert bilde på den troende, at når han har tatt imot Kristi død i hans sted, så blir han et Guds barn. Han begynner på reisen sin.

54 Nå, det neste som han må ha . . . etter at han er frelst, åndelig.

55 Nå, det uskyldige lammets død tilveiebrakte liv for den skyldige troende. Er ikke det et fullkomment bilde nå? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Den Uskyldiges død tilveiebringer Liv for de skyldige. Og den uskyldige Kristi død tilveiebringer Liv for oss, de skyldige.

56 Nå, først, så etter at Gud ga dem liv gjennom blodet, og beviste det at døden gikk over dem, fikk Han dem i gang på reisen deres. Vi vil ta dem igjen etter en liten stund.

57 Legg nå merke til, så, det neste Gud gjorde, så snart de hadde blitt troende og barn og tatt imot Gud, satte fienden av fysisk død etter dem. Og han fikk presset dem helt inn i et hjørne med ørkenen på en side; Rødehavet på en annen; fjell på en annen side; Faraos hær kom, forfulgte dem, med millioner av soldater på fremmarsj, for å beseire dem.

58 Nå, Gud hadde manifestert at Han hadde gitt dem liv gjennom lammets død; nå kommer Han til å vise dem fysisk gjenløsning. Halleluja! Ser dere, både for frelse og helbredelse, ser dere, for det naturlige mennesket og det åndelige mennesket.

59 Dødsengelen passerte forbi, stadfestet at Gud hadde laget en redningsvei ved ofringen av blodet, og de tok imot det. Nå vil Han lage en redningsvei fra en fysisk død.

60 Slik som den troende, så snart han blir frelst. Kanskje en kraft har spist ham opp, eller en annen sykdom. Gud har også gjenløsning, gjennom kraft. På samme måte som Han har gjenløsning for sjelen, har Han gjenløsning for kroppen. Det var en . . .

61 De ble frelst, og de ble omskåret. De var under blodet, men likevel var Farao i ferd . . . Fienden var i ferd med å ødelegge dem, drepe dem alle der i ørkenen, da viste Gud Sin gjenløsningskraft for kroppene deres. Får dere tak i det? Vet dere hva jeg snakker om? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Gjenløsning ved kraften! Og så, da fienden var like i hælene på dem, løftet den mektige, overnaturlige Ildstøtten Seg opp fra Israel, kom bort hit og stod mellom dem og døden.

62 La det synke inn i noen få minutter. Kan dere se hva jeg snakker om? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

63 Nå, til enhver troende, gjenfødt Guds barn, når døden kommer snikende til døren før tiden, står Guds Engel mellom deg og sykdommen. Nå, hvis du ønsker å løpe rett inn i den, så er det din sak; men du trenger ikke. Skjønner? Han står mellom deg og døden.

64 På det jødiske sykehuset, for tjue-tre år siden, ga dr. Morris Fletcher meg tre timer; en av deres beste kirurger her i byen ga meg tre timer å leve. Jeg lever i kveld. Halleluja! Hvorfor? Ved ufortjent nåde stod Guds Engel mellom meg og døden for å beskytte meg, og jeg tok imot Det. Og i takknemlighet, ved Guds nåde, har jeg vunnet en halv million sjeler til Ham i kveld.

65 Åh, hvordan Gud vet hvordan gjøre ting, hvis vi bare vil følge. Ikke prøv å lede Gud. La Gud lede deg. Skjønner? Det er vi som skal bli ledet. Jeg tror det er derfor Gud sammenligner oss med sauer.

66 Har du noen gang sett en sau som har gått seg bort? Ja, han er den mest hjelpeløse skapningen i verden. Den kan ikke finne veien noe sted. Den bare står og breker inntil ulven eter den opp, eller den dør der. Den kan ikke finne veien tilbake.

67 Og det er slik det er, at når et menneske har gått seg bort, så er det totalt hjelpeløst. Det er ingenting du kan gjøre med det. Gud, ved nåde, må lede deg til Kristus. Jesus sa: "Ingen kan komme til Meg uten at Faderen drar ham. Og alle som Han drar og kommer, vil Jeg gi evig Liv." Hvilket løfte!

68 Åh, jeg skulle ønske jeg kunne få enhver person her inne, at det ville synke langt ned under det femte ribbet på venstre siden, inntil det treffer hjerterota. Du ville bare se folk reise seg opp med alle slags sykdommer hengende fast ved dem, gå ut av bygningen med fryderop og nekte å ha det. Vanføre ville gå så normalt som bare det. De ville nekte å vite noe annet. Skjønner?

69 Du er redd. Du er redd for å begynne. Du venter på at Gud skal komme ned og dra deg ut. Gud gjør det ikke på den måten. Det er du som må ta steget. Han gir løftet og sier: "Kom igjen," så følger du etter.

70 Legg nå merke til Israels barn, da. Gud kom ned og stod mellom dem og faren; gjenløsningskraft . . . gjenløsning ved kraft, rettere sagt. Gjenløsning ved blod; gjenløsning ved kraft.

71 I går kveld forlot vi dem da de nettopp hadde krabbet opp på elvebredden, på andre siden av Rødehavet. Alle fiendene, kjerrehjulene deres hadde falt av. Hestene deres ble skremt rett ute i midten av elven, og de snudde seg til alle kanter og gikk *denne* veien, og hjulene satte seg fast i gjørma og falt av. Og en flokk med menn løp hysterisk, fienden. Og Israel klatret opp på elvebredden for å se Gud strekke ut Sin hånd og ødelegge alle fiendene.

72 Et vakkert bilde, den troende under Blodet; blitt helbredet da av mellommannen, Guds kraft som sparte livet hans og forlenget det for en tid. De ville alle sammen ha blitt drept der og da; han ville ha slaktet dem rett ned der i ørkenen, om ikke Gud hadde stått mellom dem. Jeg ville ha vært død for lenge siden, om ikke Gud hadde stått mellom meg og døden. Enhver troende her inne ville ha vært død for lenge siden om ikke Gud hadde stått mellom deg og døden; hver og en av dere. Så, Gud i Sin suverene nåde og barmhjertighet, står mellom den troende og døden. Halleluja!

73 Her er det. Så hva er det neste for den troende? Det neste er så dåpen i Den Hellige Ånd. Moses ledet Israels barn rett ned til Rødehavet, ble døpt i Rødehavet. Havet, vannet, representerer Ånden. Da han slo Klippen, kom vann ut. Og det var et bilde på Kristus i Johannes 3:16. "For så høyt har Gud elsket verden, at Han ga Sin enbårne Sønn, for at hver den som tror på Ham ikke skal gå fortapt, men ha evig Liv." Legg merke til, et fortapt folk i ørkenen ble frelst ved en slått Klippe. Og et fortapt folk blir frelst

i dag, (fortapt i synd, fortapt i misgjerning), fordi den slåtte Guds Sønn har tatt deres plass; vann, Ånd, strømmer ut!

⁷⁴ Følg med, jeg ønsker at dere skal se det nå, det at de gikk gjennom Rødehavet, var et bilde på å motta Den Hellige Ånd. Etter at den troende har blitt gjenløst fra døden til Livet og Guds kraft har helbredet kroppen hans; han er nå en kandidat for dåpen i Den Hellige Ånd. Han har en reise der borte foran seg; men, før han kan møte den reisen må han ha noe som kan bære ham gjennom. Amen. Fullkomment bilde på Pinsen!

⁷⁵ Legg merke til idet de krabbet ut fra elvebredden. Enhver troende, når du kommer inn og blir frelst, tar imot Jesu Blod, prøver du fremdeles å holde fast på *dette* og holde fast på *det*, og du kan ikke gi opp *dette* og du kan ikke gi opp *det*. Etter en stund gjør kanskje Gud gode ting for deg; men du kan ikke gi opp sigarettene dine, du må ta en selskapielig drink med karene nå og da. Men det du trenger å gjøre er å gå gjennom Rødehavet.

⁷⁶ Da de kom ut på den andre siden. Her er det. Jeg vil at dere skal se det. Da de kom ut på den andre siden, krabbet opp på elvebredden og kikket tilbake, og så alle de gamle slavedriverne som hadde slått dem, drept noen av dem. Akkurat som kreft og sigaretter og tobakk og whisky og alt annet som driver barna til vanvidd, sender dem til psykiatrien, til sykehus, og en flokk med nevrotikere og alt annet produsert i verden. Da de kikket tilbake og så alle de tingene som kjempet, hjelpeløse og døde i havet. Broder, snakk om et møte; de hadde et!

⁷⁷ Moses! Åh, jeg vil la dette synke dypt. Jeg håper det går langt ned. Moses, største profet som noen gang har levd utenom Jesus Kristus. Var aldri en mann som Gud noen gang talte til slik Han gjorde med Moses, utenom Kristus. Han sa: "Hvis det er en som er åndelig eller profet iblant dere, vil Jeg vise ham visjoner og gjøre Meg Selv kjent for ham. Men ikke Min tjener Moses; Jeg taler direkte til han." Det er riktig.

⁷⁸ Moses, denne ærverdige mannen. Så snart han kom seg gjennom den opplevelsen og han hadde sett alle slavedriverne døde, visste han at alle de tingene var borte for evig da. Alle de tingene som hadde drevet dem og slått dem, og pisket dem rundt, var gjort ende på. Han løftet opp hendene sine og sang i Ånden. Åh, du!

⁷⁹ Det har aldri vært karakterisert og vil ikke bli det, før vi kommer til Herligheten over der. Da fullførelsen hadde blitt utført der, sang han i Ånden. Og når vi blir gjenløst i kroppen . . .

⁸⁰ Det var et bilde på Den Hellige Ånd som kom på Pinsen, da vi gikk gjennom havet. Det var et bilde på Pinsen. Og Moses, i mot- . . . i bildet bak der, da han gikk gjennom det, sang han i Ånden. Det kom på Pinsefestens Dag. Og når kroppen blir fullkomment gjenløst . . . Nå er vår sjel fullkomment

gjenløst, riktig, “kan ikke gå fortapt; har evigvarende Liv.” Hva Bibelen sier!

⁸¹ Åh, det føles godt. Legg merke til hvorfor. Fordi jeg vet det er SÅ SIER HERREN. Bare forankrer min sjel der og går videre og sier: “Satan, bare hves alt du vil til meg. Forstyrrer ikke meg, fordi jeg vet Hvem jeg har trodd på, og jeg er overbevist om at Han er i stand til å ta vare på det som jeg har overgitt til Ham inntil den Dagen.” Amen.

⁸² Det vi trenger i dag er en god, gammeldags, Billy Sunday, sønderbrutt, halleluja-vekkelse, det er det vi trenger rundt Louisville her. Det er riktig, trenger en god, gammeldags, Gudsendt pinsevekkelse. Ja, sir.

⁸³ Legg merke til, da når kroppene våre blir gjenløst . . . Hvilket, vi har Guddommelig helbredelse nå, som en skygge.

⁸⁴ Slik som det var en skygge der av Pinsen, se hva de gjorde i skygge-tiden av frelsen. Se hvordan de vandret der fremfor Gud, “Slokke . . . kanten og så . . . av ild, og slapp unna sverdets egg,” alle disse tingene de gjorde, “kom ut fra brennende ildovner; kom seg unna løvehulen og slikt,” ved skyggen, halleluja, ved skyggen av Pinsen.

⁸⁵ Nå har vi fullkommen gjenløsning ved Kristi Blod. De kunne ikke ha fullkommen gjenløsning da, fordi det var under blodet av okser og geiter, og det tar ikke bort synd; det bare dekket over synd. Men da Jesu Blod ble utgytt, det mest hellige, rettferdige Blodet, ble ikke synden dekket over noe mer; de ble tilintetgjort og borte, og den troende går inn i sin Skapers Nærhet. Halleluja!

⁸⁶ Hvis de gjorde det da, skyggebildet der av Moses som sang i Ånden; da, over i Åpenbaringen, de som har fullkommen gjenløsning av kroppen, stod på glasshavet og sang Moses' sang igjen, over i Åpenbaringsens Bok.

⁸⁷ Snakk om et—et Hellig Ånds møte? De hadde det da de gikk opp på elvebredden. Hør her, søster. Den lille ærverdige Miriam, profetinnen, søsteren til Moses, en profetinne, hun ble så begeistret at hun grep tak i en tamburin og løp nedover elvebredden og slo på tamburinen og danset i Ånden. Ikke bare det, men alle Israels døtre fulgte henne og danset i Ånden. Hvis det ikke er Den Hellige Ånd som faller, har jeg aldri sett en. Ja, selvfølgelig, de, alle de ritualistiske, ærverdige nasjonene kunne ha sett gjennom kikkertene sine og sett det, de ville ha sagt: “Fanatisme.” Riktig. Men det var Gud. Riktig!

⁸⁸ De ærverdige tingene ser ned på i dag, på det Gud har velsignet. Riktig!

⁸⁹ Minner meg om en histore. En kar hadde en kjempestor, fin gård. Han bygde kjempestore fine låver, så ærverdig og imponerende som det kunne bli, men han var for lat til å drive gården. Ja vel. Det var en annen bonde som bodde i nærheten av

ham; han hadde ikke særlig mye til en låve, men han var virkelig en gårdbruker, og han hadde puttet massevis av god mat i låven det året. Og to små kalver ble født, en i en låve og en i den andre. Da våren kom, slapp de de små kalvene ut av stallen.

⁹⁰ Den lille kalven herfra hadde blitt matet skikkelig godt, du store, da vinden traff ham, åh, du, da slo han hælene sammen, og han for i vei så fort som bare det; snøftet og hoppet og tok bukkesprang og holdt på.

⁹¹ Og så slapp den andre bonden sin ut der borte. Han hadde— hadde ingenting å spise bortsett fra ugress; for lat til å drive jordbruk, for lat til å mate ham.

⁹² Får meg til å tenke på noen av disse pastorene. Riktig! Riktig! For late! Det er for lettsindig. Og bare ærverdige låver er alt dere har. Putt litt Mat der inne til kalven! Riktig. Riktig. Dåpen i Den Hellige Ånd forkynt med kraft, det vil svi dem. Det er riktig. Men det er hva de trenger, litt god gammeldags sviing; er hva menigheten trenger, hva medlemmene trenger. Legg merke til det.

⁹³ Og denne lille kalven hadde forfalt. Stakkars, liten kar som kom ut av stallen, var så tynn at den knapt kunne gå. Og den tittet gjennom dørsprekken og kikket bortover.

⁹⁴ Og den så den andre kalven som snøftet i vei. Den var skikkelig fet og rund. Den hadde det bra. Den hadde spist hele vinteren.

⁹⁵ Og den lille, utsultede kalven kikket bort og sa: “For en fanatisme!” Du store! Ja visst, den var for radmager til å tenke noe annet.

⁹⁶ Men, jeg sier deg, at den som hadde blitt fetet opp hele vinteren, broder, den visste hvor den var. Den hadde det godt da den varme vinden begynte å blåse på den.

⁹⁷ Og et hvilket som helst menneske som er født av Guds Ånd, de vil kalle ham en fanatiker eller hva som helst annet. Men når den varme, Hellige Ånds vårvind begynner å komme slik Den gjorde på Pinsefestens Dag, kommer noe til å finne sted. Riktig. De varme vindene begynner å blåse; broder, du er fullstendig fetet opp med Evangeliet, rund og god og har det godt. Slå hælene i sammen og ha det fint.

⁹⁸ Det var det Miriam og dem gjorde. Kikket seg tilbake og så at alle de gamle tingene de en gang hadde gjort, var fullstendig døde og borte. De hadde sett at Gud hadde tatt imot blodet; hadde sett Hans kraft i Guddommelig helbredelse, som stod mellom dem; kom gjennom Rødehavet og ble døpt i Ånden; gikk på den andre siden og hadde det bare kjempefint. De brydde seg ikke om hva . . . alle organisasjonene tenkte om det. Amen.

⁹⁹ Hvilket fullkomment bilde det er i dag på den troende som våger å ta steget ut.

100 Gud lovet at Han ville dekke alle deres behov. Han lovet Han ville dekke alle våre behov. Han sa aldri til dem: “Jeg vil skape en vei for helbredelse; Jeg vil skape en vei for *dette*; Jeg vil skape en vei for *det*.” Han sa: “Jeg vil være med dere!” Halleluja!

101 Det var det Han sa til oss. “Jeg vil være med dere, til og med i dere til verdens ende.” Det er alt jeg trenger å si. Du trenger ikke diskutere *dette*, *det* eller *hint*. Hvis Han er her, så tilfredsstill det meg; Guddommelig helbredelse er her, Kraft er her. Alt Han var der, er Han nå, “Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig.” Så, du kan ta teologien din og drukne med den. Broder, jeg tror Jesus Kristus, den samme i går, i dag og for evig. Sa: “Jeg vil være med dere, selv i dere, til verdens ende.” Ja.

102 Og der kom de ut, og Han var med dem. Nå sa han . . . Åh, de hadde en liten brødkurv på hodet; alt sammen var spist opp og borte. Hadde ikke noe. De gikk til sengs, litt sultne den kvelden. Men neste morgen da de stod opp, lå det brød overalt på bakken.

103 Det er slik Gud gjør ting; lar deg komme rett ned til det siste øyeblikket, så vise deg hva Han kan gjøre med det. Det er riktig. Han elsker å gjøre det. Han elsker det. Han elsker å overraske Sitt folk.

104 Dere menn liker å behandle konene deres slik. Venter til fødselsdagen hennes, bare lar henne være i uvisshet fordi du elsker henne.

105 Det er grunnen til at Gud lar oss komme til veiens ende noen ganger, fordi Han elsker oss og ønsker å vise Sin overnaturlighet og Sin kraft. Fordi Han elsker oss. Det er grunnen til at Han gjør det. Ja. Han bare lar oss komme rett ned til det punktet hvor vi er i ferd med å ta det siste skrittet, da kommer Han på scenen.

106 Han lot hebreerbarna gå rett inn i den brennende ildovnen, men det var en fjerde Mann som stod der med en vifte og holdt det unna dem. Skjønner? Han er alltid der. Han forsvinner aldri. Han er alltid nær. “Herrens Engel leirer seg rundt dem som frykter Ham.”

107 Der, den kvelden, de plukket opp brødet neste morgen. Jeg kan se israelittene som nettopp hadde gått gjennom Rødehavet. Nettopp hadde blitt gjenløst ved blodet, sett Guds Helbredelseskraft eller den mirakuløse Kraften som stod mellom Gud . . . og mellom Israel og Egypt og hadde druknet fiendene bak det.

108 Slik som den gamle kreften er borte for evig, blindheten var borte, døvheten var borte, diabetesen var borte, alt ble druknet der tilbake i Jesu Kristi Blod. Hvordan føler du deg? Du store!

109 Gå nedover gaten og noen gamle kritikere sier: “Nå, vent et øyeblikk! Er du sikker på det?”

“Ikke snakk til meg.” Amen. Åh, du!

110 Jeg kan se dem der ute, bare samlet inn, samlet inn og spiste og hadde det fantastisk. Akkurat som et gammeldags Hellig Ånds møte. Her kommer Guds Ånd over til en eller annen liten troende, vil nå fram; komme inn i hjertet på den måten og rope: "Priset være Herren!" Bare et gammeldags møte på den måten. Ja, sir. De bare fikk tak i det fra den ene siden til den andre og hadde en herlig stund.

111 Nå, det brødet tok aldri slutt. Det varte gjennom hele reisen for dem. Det er riktig. Og var et fullkomment bilde på Pinsen i oss. Det var i det naturlige. Det brødet tok aldri slutt. Det var det samme brødet, inntil de gikk inn i det lovede land. Er det riktig? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Dere Bibellesere vet det. Og så når vi . . .

112 Menigheten ble innsatt på Pinsefestens Dag da de troende var der oppe. "Og det kom en lyd som av en fremfarende, mektig vind, som fylte huset der de satt." Den samme Hellige Ånd som falt da, faller nå. Den vil vare helt fra den tiden til tidens slutt. Den vil vare helt til enden. Den er vårt brød. De ble matet med naturlig brød. Vi blir matet med åndelig brød.

113 Jesus sa: "Jeg er Livets Brød som kommer fra Gud, fra Himmelen."

114 De sa: "Våre fedre spiste manna i ørkenen i et tidsrom på førti år."

Han sa: "De er døde alle sammen." Ja, sir.

115 "Men den som eter Mitt kjød og drikker Mitt Blod, har evig Liv, og Jeg vil reise ham opp på den siste dag. Jeg er Livets Brød som kom fra Gud, fra Himmelen. Hvis en mann eter dette Brødet, skal han aldri dø." Slik er det. De hadde det naturlige. Vi har det åndelige. Åh, jeg ville ikke bytte det for noe. Underfullt!

116 "Åh," sier du, "broder Branham, vi vet alle at du er en fanatiker." Vel, det gjør jeg også. Jeg er en dåre for Kristus. Hvem sin dåre er du? Du er kanskje djevelens dåre. Ja vel. Så, jeg vil heller være en dåre for Kristus. Ville ikke du? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Ja vel.

117 Legg merke til, her er en annen ting om mannaen. Da de begynte å smake på den, sa de: "Den smaker som honning." Ja, den var søt. Jeg kan bare se for meg de troende som smattet med leppene og spiste i vei. Den var god.

118 Har du noen gang smakt på *Dette*? *Dette* er godt også. Sa: "Smak og se, Herren er god. Det smaker som honning i klippen." Jeg har ofte kommet med denne bemerkningen mange ganger. At, da David fra gammel tid, som talte det i Salmen sin, sa: "Det smaker som honning i klippen."

119 David, som var en gjeter, han hadde en liten taske som de har på siden, og de har alltid honning i den. De gamle gjeterne har det ennå i—i Palestina. Og når deres—deres syke sauer kommer,

så tar han hånden straks ned i den og får tak i en liten bit av denne honningen, og han tar den og gnir den på klippen, en kalksteinsklippe. Og sauene liker honningen, så den begynner å slikke honningen av klippen. Og det er noe med kalkstein som helbreder den syke sauene.

¹²⁰ Og jeg sier dere, vi har en hel taske full av honning her i kveld, og vi skal sette den på Klippen, Kristus Jesus. Og de syke sauene begynner å slikke, dere vil uten tvil bli friske. Det er riktig, bare slikk, slikk, slikk. Og når dere slikker honningen, ja, så vil dere helt sikkert få litt av kalksteinen. Det er så sikkert som bare det. Nå, vi skal ikke sette den på menigheten. Vi skal sette den på Kristus, der den hører hjemme. Det er riktig. Fordi helbredelse hører hjemme i Kristus, amen, som alle andre gjenløsnings-velsignelser. Legg merke til det.

¹²¹ Og en annen ting. Da den begynte å falle, fikk Aron befaling om å gå ut og samle flere omer fulle av den.

¹²² Nå, hvis de prøvde å spare noe til neste dag, ble den fordervet. Og det er omtrent slik det er med Hellige Ånds mennesker i dag. Dere prøver å tenke, "Vel, for tjue år siden hadde vi et godt budskap. Vi hadde en—vi hadde en herlig stund." Hva har dere i kveld? Det er saken. De . . .

¹²³ Den falt hver kveld. Den uteble ikke én gang, bare på—på sabbaten. Det er riktig. Og nå har Gud sendt den ned, ny, hver kveld; hver dag, hver time kommer den.

¹²⁴ Legg merke til, disse omerne ble oppbevart. Han sa: "Nå, hør her, når dere kommer inn i landet, og barna deres begynner å spørre om dette . . ." Sa: "Hver prest nå som kommer inn i presteskabet, etter at han hadde fått tillatelsen til å komme til det Hellige og så videre, og ordinert som en prest, da hadde han rett til å gå inn og ta en munnfull av den originale mannaen som falt i begynnelsen." Den aller første som falt, den plukket de opp og la den i en omer og lagret den, og den var bare reservert for presteskabet.

¹²⁵ Nå sier du: "Broder Branham, hva er det bilde på i dag?"

¹²⁶ Vel, vi er presteskabet. "Dere er et kongelig presteskap, en hellig nasjon, et særegent folk, som bærer fram åndelig offer for Gud, frukten av dine lepper som lovpriser Hans Navn." Amen. Slik er det. Nå, da, på Pinsefestens Dag da Den Hellige Ånd falt, vår manna.

¹²⁷ Nå, hver prest der tilbake under Det gamle testamente, da de kom inn for å bli en prest, visste de at de skulle få en munnfull av den originale mannaen, ikke noe tillagd, noe menneskelagd som så ut som den. Men de skulle få litt av den originale.

¹²⁸ Vel, på Pinsefestens Dag, da mannaen vår begynte å falle, kom Den Hellige Ånd som en fremfarende mektig vind. Her var en flokk med små, ærverdige mennesker, et hundre og tjue på en

øyre sal. Dørene var stengt, vinduene nede, de satt der og ventet på løftet. Ja, de hadde vært sammen med Jesus, ja visst. De kjente Hans kraft og alt det, men de ventet på løftet.

¹²⁹ Det er det vi vil ha i kveld. Å bli . . . Hvis denne gruppen av mennesker kunne komme i én akkord slik de var på den kvelden, ville det samme gjenta seg i kveld, akkurat her i denne bygningen i Louisville, Kentucky, som gjentok seg på Pinsefestens Dag. Det er riktig. Åh, selvfølgelig ville de hatt de samme slags kritikere her i Louisville som de hadde der. Men, de var alle på ett sted, én akkord. Og med ett . . .

¹³⁰ Det kom en forkynner opp, og han hadde et brev, og de skrev under med navnet og fikk håndtrykk og kom inn i menighetens fellesskap? Det er kanskje slik i dag, men det var ikke slik da. Det er slik protestantene gjør det. Katolikkene går opp til alteret og tar sin første nattverd. Rekker ut tungen sin, tar nattverdsoblaten og presten drikker vinen. Så blir han det.

¹³¹ Men, broder, "På Pinsefestens Dag var de i én akkord på ett sted, da kom det plutselig en lyd fra Himmelen," mennesker hadde ingenting med Den å gjøre, "som en fremfarende mektig vind. Den fylte hele huset der de satt." Guds Kraft slo ned i dem! Ut i gatene gikk de og oppførte seg som en flokk med gærninger. Slik de gjorde der nede da de kom gjennom Rødehavet. Stemmer det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] De skrek. De lagde oppstyr. De ravet. De stammet med leppene.

¹³² De, åh, slikt spetakkel, du . . . til folket, den ærverdige kirken trakk seg unna og sa: "Disse menneskene er fulle av ny vin."

¹³³ Halleluja! Kommer til å kalle meg en "holy-roller," likevel, så du kan like godt begynne nå. Ja vel.

¹³⁴ Hør her, de var fulle av ny Vin, det er riktig, Vinen som kom fra Gud, fra Himmelen. Har du noen gang sett en full mann? Han bare elsker alle, ser dere. Han bryr seg ikke. Det er slik et menneske blir når det blir full av Ånden. Bibelen sier: "Bli ikke fulle av sterk drikk, det fører bare til utskeielser, men bli fulle av Ånden." Guds Ånd gjør deg så full, at du glemmer alle dine fiender og slikt. Alle elsker deg. Han bryr seg ikke om hvem som står rundt deg. Du er den største mannen i landet akkurat da.

¹³⁵ Jeg bryr meg ikke om sidemannen din, som sitter ved siden av deg, gikk i en eller annen ærverdig kirke. Bare la Den Hellige Ånd komme på deg en gang, se hva som skjer. Bli skikkelig, virkelig god og sørpe full, så vil du se hva som skjer. Du vil si: "Søster, jeg fikk Den! Du vil ha Den også!" Det er riktig. Ja, sir, noe vil skje.

¹³⁶ Der var de, fullstendig fulle på ny Vin. Og, hør her, noen av dere søstre her, visste dere at den velsignede jomfru Maria var i det? Nå, hun måtte gå opp dit. Moren til Jesus Kristus måtte gå opp dit og bli inkludert i den flokken av mennesker, så full av Ånden at hun ravet som om hun var full av whisky eller noe.

137 Og du tror du vil komme til Himmelen ved å smette bort til kirken og stikke sangboken din under armen og gå bort hver søndag formiddag, og klokkene kimer, og sitte og lytte til litt av det . . . og gå tilbake? Du vil aldri klare det.

138 Du vil måtte komme den ruten, fordi det er den eneste ruten Gud noen gang la fram og noen gang har. Og du vil gå på den, ellers vil du ikke være Der. Jeg er ikke din dommer, men jeg forkynner Evangeliet. Det er nøyaktig Sannheten. Den velsignede jomfruen var rett der, oppførte seg like idiotisk som resten av dem gjorde, like så full som resten av dem. Disse mennene og kvinnene, alle sammen var fulle av ny Vin. Dersom Gud noen gang forandret det programmet, så sett fingeren din på Skriftstedet for meg. Det er ikke der. Nei, sir. Det var på den måten helt til slutten av den tidsalderen, rett videre til slutten av Bibelen, og det vil bli det samme når Jesus kommer.

139 Hør her! Mens de var fulle av den nye Vinen, hør her, vi ser om Gud satte fram en hel omer for dere alle. Ja vel.

140 Her stod de alle sammen der ute og en liten, feig predikant som het Peter, den "lille klippen," som hadde vært så redd for sin stilling at han fornektet Jesus og løp ut og ba seg igjennom, og han måtte være samlet sammen med dem. Stod oppe på en såpekasse eller noe, sa: "Ja, dere Judeas menn og dere som bor i Jerusalem!" Det var doktor, D.D.'s. Åh, sa: "Dere menn som . . . og Israels menn, og dere som bor i Jerusalem og så videre, la dette være kjent for dere. Disse er ikke fulle som dere tror, det er jo bare den tredje time på dagen. Men dette er det . . ."

141 Hvis dette ikke er Det, vil jeg beholde dette inntil Det kommer. Det er sikkert.

142 Han sa: "Dette er det som ble talt ved profeten Joel: 'Det skal skje i de siste dager, sier Gud, Jeg vil utøse av Min Ånd over alt kjød. Deres sønner og deres døtre skal profetere, og over Mine slaver og slavekvinner skal Jeg utøse Min Ånd, og de skal profetere. Jeg skal la tegn vise seg på himmelen der oppe og på jorden: Ildsøyler, røyk og damp. For det skal skje før Herrens dag kommer, den store og fryktinngytende, at hver den som påkaller Herrens Navn skal bli frelst.'"

143 Den flokken med selvoppnevnte, sid-kappede, hyklerske prester sa: "Hva kan vi gjøre for å bli frelst?"

144 Peter sa: "Omvend dere, alle sammen, og bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes tilgivelse, og dere skal få Den Hellige Ånds gave." Hvor lenge er det? "For løftet er til dere, og til deres barn, og til dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud skal kalle."

145 Så, ethvert menneske som omvender seg og blir døpt i Jesu Kristi Navn, og Gud gir ham dåpen i Den Hellige Ånd, får ikke noe som ser ut som den første mannaen, men han får ikke bare

en munnfull av den første mannaen, men han får et hjerte fullt av den samme Hellige Ånd.

¹⁴⁶ Du sier kanskje: “Slå ned litt på den.” Jeg vet jeg er litt høylytt på den, men jeg kan ikke hjelpe for det. Legg merke til, hør her. Jeg skriker ikke til dere. Det blir kanskje gjenklang av den. Men, åh, hvis dere følte som jeg gjorde, ville dere være høylytte også.

¹⁴⁷ Legg merke til, åh, et hjerte fullt av den originale mannaen som falt i begynnelsen. Den samme Hellige Ånd som falt da, faller nå. Og hvor ville Den gå til? “Til dere, til deres barn, dem som er langt borte,” Louisville, Kentucky, “og så mange som Herren vår Gud skal kalle, vil motta nøyaktig det samme som vi har her.”

¹⁴⁸ Det var det Han sa. Gud velsignet det. Han talte det. Hellige Ånd brakte Den, jeg har Den, det avgjør saken. Amen. Det, det er bare godt nok for meg. Jeg tok Ham på Hans Ord; Han gjorde det. Hvis du vil ha Den, kan du også få Den. Det er riktig.

¹⁴⁹ Så kom deg ut av den—den døde tilstanden og våkn opp, og bare ryst deg på den måten og vekk deg opp. Og før du vet ordet av det, ser du deg rundt, og alt vil se annerledes ut for deg. Den karen som du ikke ville snakke med, du vil skynde deg å gå til ham og snakke med ham; ja, sir, bare må snakke med ham, det er alt. Åh, alle de tingene, ta med deg de gamle dekk-redskapene tilbake, og alle . . . de tingene som du tok fra hotellet den gangen. Det håndkleet du puttet rundt sølvtøyet du tok fra bordet; du vil skynde deg tilbake for å ta det med tilbake. Det vil du ganske visst. Ja, sir. Det vil gjøre deg til en ny skapning i Kristus Jesus. Nå, se på Maria. Åh, du store!

Vi må skynde oss. Vi beveger oss framover.

¹⁵⁰ Her går de gjennom ørkenen nå, etter det gammeldagse møtet. Nå er de på reisen sin. Er det ikke rart at de ble ledet rett til Syndens Ørken, rett opp til ørkenen, rett opp til kilden med bittert vann? Kunne du forestille deg at Gud ville ta Sine barn, rett etter at de var frelst og fylt med Den Hellige Ånd, til kilder med bittert vann? Ja visst. Han ønsket å uttrykke Sin kjærlighet til dem igjen. Det er riktig. De kom opp dit.

¹⁵¹ Du vet, når du får Den Hellige Ånd, møter du en masse hindringer. “Mange er de rettferdiges lidelser, men Gud utfrir ham av dem alle.” Gud bringer deg rett opp i møte med det, slik at Han kan vise deg Sin kraft og Sin godhet.

¹⁵² Som jeg hørte historien om hyrden i Jerusalem, som hadde knekt benet til sauene sine. De sa: “Ja, du onde hyrde. Hvorfor knakk du benet til sauene?”

¹⁵³ Sa: “Vel, hun oppførte seg ikke som om hun elsket meg. Så jeg tenkte jeg bare ville knekke benet hennes, slik at jeg måtte

gi henne litt spesiell oppmerksomhet, og da ville hun elske meg fra da av.”

¹⁵⁴ Noen ganger må Gud legge deg på ryggen med en sykdom, slik at legen sier du kommer til å dø. Gud kunne gi deg litt spesiell behandling, slik at du ville elske Ham litt mer. Det er riktig.

Noen gjennom vann, noen gjennom elver,
Noen gjennom dype prøvelser, men alle
gjennom Blodet;
Jesus leder Sin Menighet.

¹⁵⁵ Nå, da de var der, og vannet var bittert og de ikke kunne drikke, tilveiebrakte Gud en vei. Et lite tre som vaiet der ved elvebredden, Moses bare hogde det ned og kastet det i vannet, forandret alt til godt, velsmakende vann.

¹⁵⁶ Nå når du møter ett av dine bitre vann eller noe lignende, så er det et tre i kveld, åndelig talt, som henger over Golgata eller verden i kveld, som vil søtne ethvert bittert vann som du kan bli ledet til. Det er riktig. Golgata vil søtne enhver opplevelse. Mange ganger kommer vi inn på vanskelige steder og lurert på hvordan. Derfor lukker jeg øynene mine noen ganger og tenker: “Der borte på Golgata, der min Gjenløser blødde og døde for mitt liv,” da virket prøvelsen min så liten. Jeg bare kaster det til side og går videre. Det gjør det søtt. Det søtner enhver opplevelse jeg noen gang har hatt. Han søtner det alltid når jeg kommer til mitt Maras vann.

¹⁵⁷ Nå, vi er i ferd med å ta dem igjen nå her borte i ørkenen, etter alle de mektige tegnene og undrene. Vekkelsen hadde roet seg ned. Og før du visste ordet av det, da vekkelsen hadde roet seg ned, vel, så glemte de alt om miraklene.

¹⁵⁸ Er ikke det omtrent som folk i dag? De glemmer hva Gud gjorde i fjor. Hva Gud gjorde på møtet her ute på den videregående skolen, dere glemmer alt om det. Skjønnere? Hva Gud gjorde, vi bare glemmer det.

¹⁵⁹ Nå, legg merke til, og fordi de begynte å krangle med hverandre: “Vel, jeg er i virkeligheten, når alt kommer til alt er jeg en metodist. Kirken vår er den største.” “Jeg er en baptist, og jeg sier deg her og nå, at vi tror på Evig sikkerhet, og vi har Det. Dere har ikke læren, når alt kommer til alt.” Det er da du kommer i vanskeligheter, og vanntilførselen din blir avstengt. Det er riktig. Det er riktig.

¹⁶⁰ Det er da ørkenen, når han lever ute i ørkenen, begynner å knurre, knurre og klage. “Vel, jeg skal si deg. Jeg skal si deg da den gamle pastoren var her, den gamle predikanten som forkynte den gammeldagse religionen slik som det, jeg—jeg vet ikke om han hadde rett eller ikke. Jeg skal si deg, han—han gjorde moren min veldig sint en kveld, at hun dro hjem. Og jeg skal si deg, hun ble opprørt, slik.” Hun burde bli det. Det er riktig. “Åh, jeg

vet ikke om jeg vil høre på noe mer av Det eller ikke.” Og det er da vanntilførselen din blir avstengt. Det er riktig. Det er da du kommer inn i ørkenen.

¹⁶¹ De begynte å knurre. De sa: “Våre—våre sjeler avskyr dette lette brødet.” Etter at de hadde reist fra hvitløken og løken i Egypt og spiste Englemat, og fremdeles klagde de. Er ikke det som menigheten? Nå kommer jeg ned til holiness-folket nå, dere alle. Ja, alle sammen. Spiser Englemat og sier så: “Jeg skulle ønske vi var tilbake i Egypt, så vi kunne få mer hvitløk.”

¹⁶² “Clayton McMichen og hans Wildcats skal være på baren i kveld. Hvis jeg ikke hadde blitt medlem av den menigheten, så kunne jeg dratt ned.” Du kan like godt dra. Der din skatt er, vil også ditt hjerte være. Du fikk aldri noe i første omgang. Det er riktig. Det er riktig. “Åh, jeg ønsker å gjøre *dette*, eller gjøre *det*.” Slik er det, alltid en klage.

¹⁶³ Og de forlot Egypts grumsete vann, for å drikke det rene vannet fra Tidenes Klippe og klagde over Det. De forlot stedet med de store, skrytende legene i Egypt, storskrytere og alle, for å være sammen med den Store Legen. De forlot stedet der de sa at: “Miraklenes tid var over,” for å være sammen med folket som hadde tegn og under som fulgte dem og fremdeles klagde. Åh, du store! Ja, sir. Der nede, egypterne selvfølgelig, de var kalde hedninger, likegyldige. De trodde ikke på noe slikt som mirakler.

¹⁶⁴ Så var de her ute der de hadde en Ildstøtte rundt seg. Vi har Den i kveld. De var der ute der de hadde glede i leiren og ropte, mirakler ble utført og slikt, og så klagde de på det. Det var grunnen til at vannet tørket opp, det var grunnen til at de ikke hadde noe å spise eller drikke, fordi de knurret.

¹⁶⁵ Og det er det som er feil med menighetene rundt Louisville i kveld; knurrer, klager. Å nåde! Kom tilbake i stilling. Det er alt.

¹⁶⁶ “Så hvem er denne karen, Moses? Hvorfor hørte vi, hørte vi på denne holy-roller predikanten, uansett? Hva gjør vi her ute?” Og vanntilførselen deres tørket opp.

¹⁶⁷ Jeg tenker på Moses, den mektige mannen. Han var opplært i all visdommen til egypterne. La oss se på ham bare i noen få minutter. La oss ta Moses, bare et øyeblikk. Se på den karen. Han var . . .

¹⁶⁸ Egypterne, de var langt forbi oss i dag når det kommer til legevitenenskapen vår. De var langt forbi oss. Mange ting kunne de gjøre som vi ikke kunne.

¹⁶⁹ Og Moses hadde alle botemidlene. Og da han var der ute, tenk, Moses hadde omtrent to millioner mennesker med seg. Han hadde små barn. Han hadde gamle menn, gamle kvinner. Han hadde vanføre og blinde. Babyer ble født, tusenvis av dem på en ukes tid. Og Moses, dr. Moses var der ute i ørkenen med alle disse menneskene. Jeg skulle gjerne ha sett inn i medisinskapet

hans, ville ikke du? Jeg skulle gjerne ha sett hva dr. Moses hadde i medisinskapet. La oss bare ta en liten titt over i medisinskapet og se hva han hadde.

170 “Moses, vel, hva har du der inne, Moses?” Vel, vi er klar over at i løpet av den førti-år-lange reisen, ble over to millioner flere babyer født. Det er riktig. “Hva brukte du, Moses? Hva brukte du for alle de skadene og smertene og kreften, og blindheten, døvheten og stumheten? Ja, de forteller meg at da du kom ut av ørkenen, så var det ikke én syk iblant dem.” Si meg, ville ikke noen av disse legene ønske å se inn i det, det medisinskapet?

171 “Og en annen ting, Moses, hva stenket du over disse menneskene, slik at ikke engang klærne deres ble utslitt? Skoene deres ble aldri utslitt da de gikk på klippene.” Hvis du noen gang har vært der, vet du hvordan ørkenen ser ut. De sliter ut et par sko på tre dager. Og de slet ikke bort et fnugg av lær av dem på førti år. “Moses, hva var i medisinskapet ditt?”

172 La oss se inn i det. Jeg ser ham: “Har én forordning: ‘Jeg er Herren som helbreder deg.’” Det avgjør saken. Amen.

173 Sa: “Åh, Moses, faren min har vært her borte, han har nettopp falt og brekt beinet. Hva har du for ham?”

174 “La meg ta en titt. ‘Hvis dere lyder Min røst og gjør alt Jeg sier, vil Jeg ikke legge noen av disse sykdommene på dere som egypterne, for Jeg er Herren som helbreder dere.’ Fortell ham det.” Han ble frisk. Amen. Det er riktig.

“Åh, han er alvorlig syk! Babyen min har kolikk eller lungebetennelse, så dårlig! Dr. Moses, hva kan jeg gjøre?”

175 “La meg se hva jeg har. ‘Jeg er Herren som helbreder dere.’” Det avgjør saken. Amen. Bort gikk de. Det er riktig. Gikk videre og frydet seg. Det var alt han trengte: “Jeg er Herren som helbreder dere.”

176 Der er seks hundre og noe klare løfter om Guddommelig helbredelse i Det nye testamente alene, og likevel i kveld tviler vi på Gud. Hva vil Dommen bety for oss? Riktig.

177 “Jeg er Herren som helbreder dere.” Ja, sir. Det var det Moses hadde, dr. Moses hadde i sin sfære, i sitt . . . i sitt medisinskap, var dette: “Jeg er Herren som helbreder dere.” Så Han helbredet alle sykdommene, og bevarte dem fullkomne og førte dem rett videre gjennom ørkenen inn i det lovede land. Åh, du store!

178 De forlot alle de viktige, stolte legene, for å være sammen med denne Store Legen. De hadde forlatt den flokken med mennesker som var kalde, formelle og likegyldige, som sa: “Det er ikke noe slikt som mirakler.” Og rett der hang en Ildstøtte over dem. Folk ble helbredet. Alt og hva enn de hadde behov for ble bare tilveiebrakt rett foran dem, og likevel klagde de da de gikk tom for vann. Men da i Guds suverene nåde, i alt det . . .

179 Slik dere er her i Louisville i kveld, midt i alt dette som roper ut: "Miraklens tid er over. Legeforeningen prøver å stoppe Guddommelig helbredelse over hele landet." Du vil aldri stoppe det. Du kan like godt stoppe nå. Du kan ikke stoppe det noe mer enn du kan stoppe solen. Det er riktig.

180 Her for noen få år siden, da jeg først begynte i Jeffersonville, forkynte jeg Guddommelig helbredelse. Det hadde ikke vært kjent, praktisk talt, på årevis. Det var vanskelig. Men, broder, i kveld er det millioner av dem overalt, som roper ut. Prøv å stoppe det? Du kunne ikke. "Jeg Herren har plantet det. Jeg vil vanne det dag og natt, for at ikke noen skal plukke det ut av Min hånd."

181 Her for ikke lenge siden, så jeg på noen små spurver ved Frihetsstatuen. De bare lå der. De små fuglene lå over det hele, under lyset. Og jeg sa til guiden: "Hvordan skjedde det?"

182 Han sa: "De knuste hodene sine i går kveld i stormen. De kom inn i lyset, og lyset ville ha ført dem i trygghet, men de prøvde å slukke lyset. Og de knuste hodene sine ved å prøve å slukke lyset."

183 Jeg sa: "Ære være Gud!" Jeg antar han trodde jeg var gal. Jeg sa: "Det får meg til å tenke på noen av disse menneskene som prøver å slukke Guddommelig helbredelse og Kraften fra Jesu Kristi oppstandelse." Dere vil knuse hodene deres; dere vil aldri. Bare ta imot det og flykt i sikkerhet i det. Det er riktig. Amen.

184 "Tal til klippen, Moses," sa Gud til Moses, "og den vil bringe fram sitt vann, bringe fram Hans vann."

185 Her for ikke lenge siden, kikket jeg på et bilde i et bestemt museum av denne slåtte klippen. Og det så ut som en bitte liten bekk strømmet ut, omtrent på størrelsen med en synål. Jeg tenkte: "Hvor latterlige disse kunstnerne kan bli!" Ja, broder, jeg kunne ha drikket det helt tomt hvis jeg var skikkelig tørst. Ja, sir.

186 Vet du hva Moses hadde som skulle drikke fra den Klippen? Han hadde over to millioner mennesker i tillegg til dyr. Det krevde omtrent førti tusen gallons per minutt, til-til drikke, for dem. Halleluja!

187 Det får meg til å tenke på noen i religionen sin. Du har bare nok religion til å gå til søndagsskolen på søndag morgen, bare motta noen dråper for å fukte deg litt.

188 Jeg liker å sitte ved Kilden der det strømmer ut, halleluja, nok til å ta meg gjennom Evigheten. Halleluja! Jeg er glad for at jeg flyttet ut fra det klamme stedet over til springvannet, der det bare strømmer hele tiden. Ja, sir.

189 Folk har bare nok religion til å gjøre dem ulykkelige. "Vel, jeg kan ikke sitte mer enn rundt ti minutter. Du godeste, hvor langtekkelig er den predikanten?" Hvor dyp er din frelse? Det er riktig.

190 Går bort en søndag formiddag og sier: “Vel, jeg vil gå bort og høre hva de har å si.” Og får én liten skvett og går tilbake, og det er omtrent alt du har.

191 Broder, jeg sier deg, da Moses slo på Klippen, vannet den hele ørkenen. Amen. Ja, sir. Det eneste, alt de hadde behov for, de bare falt rett ned og drakk, drakk, drakk inntil de bare ble fylt opp. Fremdeles kom det mer vann, omtrent førti tusen gallon per minutt. Regn det ut, hvor mange mennesker, en million mennesker, to millioner mennesker kunne drikke i løpet av ett minutts tid. Tørste mennesker i tillegg til kamelene og dyrene og ting de hadde. Og Bibelen sier: “Det kom fram i overflod.” Det bare bruste ut gjennom ørkenen.

Det er slik Jesus Kristus gir Den Hellige Ånd.

192 Ikke bare lite grann til å si: “Vel, jeg tror jeg vil gå å bli medlem av kirken.” Åh, du! “Åh, jeg kan ikke utstå det bråket. Det gir meg gåsehud.” Hvis du noen gang dør, så ville du fryse ihjel hvis du kom til Himmelen, for, broder, du vil høre litt av et bråk når du kommer Dit. Bibelen sier de roper “halleluja,” dag og natt. Hele dagen, fordi det er ingen natt. Det er riktig. Du vil uten tvil stryke med når du kommer til Himmelen, den neste dagen Der oppe. Ja, sir. Vel, du bare. . . hva du gjorde, du bare gikk og ble lite grann fuktig.

193 Vil du ikke sitte ned ved kilden og la den strømme ned inntil den skyller deg ut i. . . halleluja, midt i, inntil du mister deg selv og ikke vet hvor du er hen. [Tomt spor på lydbåndet—Red.] Det er slik du ønsker å bli.

194 Jeg pleide å si til onkelen min, pappaen min: “Åh, jeg kan svømme,” i denne lille dammen her oppe i Utica Pike.

195 En dag ble pappa med tilbake og satte seg på et avløpsrør, sa: “Jeg vil se deg svømme.” Den lille dammen var omtrent så dyp. Jeg stod på en såpekasse. Jeg kledde av meg og klemte nesa sammen slik som *dette* og hoppet opp og ned på såpekassa. Jeg traff, gjørmen fløy til begge sider, og jeg begynte å plaske i gjørmen.

Jeg sa: “Hvordan klarer jeg meg, pappa?”

196 Sa: “Kom deg ut derfra.” Svømming? Gjørme-krabbing hele tiden.

197 Vi har en masse gjørme-krabbende menighetsmedlemmer også. Det er riktig. Det er riktig, gjørme-krabbere. Ja, sir.

198 En dag fikk onkelen min meg ut i båten, og jeg plapret i vei om svømming her borte på Ohio River, omtrent tjue fot dypt vann. Han bare tok åren og dyttet meg ut i vannet, sa: “Hva med det nå?” Amen. Halleluja! Jeg måtte svømme eller drukne da. Åh, du store!

199 Kan like godt bli vant med Det nå. Kom deg ut i kilden, der Gud åpner opp klippen der i ørkenen og bare øser det ut. "Tal til Klippen," sa Han, "og den skal bringe fram Sitt vann."

200 Kanskje, min venn, i kveld, kanskje du holder på å gå under. Du skulle tale til Klippen. Det er riktig.

201 Kanskje du har gått overalt. Kanskje du har gått i kirken og blitt medlem av metodistene. Blitt medlem av baptistene, og de ble sinte på deg, og gikk til presbyterianerne, og tilbake til pinsevennene. Over til nasareerne, ned til Pilgrim Holiness. Og du er fremdeles uten forståelse.

202 Bare tal til Klippen i kveld. Bare . . . Er du på talefot med Ham? Ja. Han sa: "Tal til Klippen, og Han vil bringe fram Sitt vann." Den vil bringe fram Hans vann, hvis du bare . . . Trenger ikke slå Ham noe mer. Bare tal til Ham. Bare på en vennskapelig måte, tal til Ham.

203 Kanskje du har vært hos legen. Kanskje du har gjort alt du har maktet for å prøve å bli frisk. Kanskje du bare har gjort alt som står i din makt, så og si, og du kan ikke bli frisk. Enhver lege, du har gått til ethvert legekontor du har kunnet, og legen sa: "Du bare . . . Det er ingenting som kan gjøres for deg." Hvorfor taler du ikke til Klippen i kveld? Han vil . . . Han har Livets vann der for deg og gir deg Liv i overflod.

204 En gang var det en kvinne i Bibelen som het Hagar. Jeg tenker på henne. Og jeg er i ferd med å avslutte tiden. Det var en kvinne som het Hagar, og hun hadde en liten baby. Hun var blitt drevet ut i ørkenen med én liten krukke med vann. Hun matet den lille hele dagen lang. Men det gikk tomt for vann rundt midt på dagen, og den lille babyen skrek og gråt. De små leppene hans var uttørket, og tungen hans var opphovnet. En stakkars, elskelig mor, hva kunne hun gjøre? Hun hadde saumfart ethvert lite sted hun kunne for å finne litt vann, men intet vann var å finne. Hun kunne ikke klare å se babyen dø, så hun la den under en busk og gikk et bue-skudd bort.

205 Og hun knelte ned og talte til Klippen. Da hun talte til Klippen, talte en Engel tilbake og sa: "Hagar, hva er det som veller fram der borte?"

206 Der var en hel brønn full av vann, som fremdeles strømmer i dag. Etter nesten fire tusen år strømmer den fremdeles. Kilden som Hagar . . . der, som, den strømmer fremdeles i dag. Hun talte til Klippen, og Klippen brakte fram vannet.

207 Det var noen hebreerbarn som gikk inn i den brennende ildovnen en dag, og de talte til Klippen. Og Klippen var sammen med dem.

208 En gang det var en kvinne som kom fra Samaria. Hun var nedtrykt. Hun var syndig, og hadde kanskje en masse ting som hang fast ved livet sitt. Og hun var nedtrykt. Hun gikk til Jakobs

brønn for å finne lindring, og hun gikk tilbake. Hun pleide å gå til Jakobs brønn og gå tilbake. Og en dag satte hun ned vannkrukken og stod der motløs. Og der stod Klippen, stod ved siden av henne. Hun talte til Klippen. Han ga henne et herlig kildevell i sjelen. Hun løp inn i byen. Hun kom aldri for å trekke opp noe mer. Hun hadde Liv. Hun sa: "Kom, se en Mann som har fortalt meg alt jeg noen gang har gjort. Er ikke dette Kristus?" Hun talte til Klippen, og Klippen brakte fram Sitt vann.

²⁰⁹ Der var en liten kvinne som hadde sløst bort alle pengene sine på leger, kvakksalvere som hadde tatt alle pengene hennes. Klarte ikke stoppe blødningene. Hun hadde sannsynligvis pantsatt gården sin og kanskje solgt den. Og hun satt og strikket en dag, og hun hørte Noe som kom nedover veien. Hun talte til Klippen. Klippen snudde Seg rundt og sa: "Hvem rørte ved Meg?" Det var over da hun talte til Klippen. Han ga henne en Livets kilde, som stoppet blødningene. Det stanset straks.

²¹⁰ Det var en gammel, blind tigger som stod ved siden av muren en dag og skalv i kulden. Alt han hadde var borte. Og her var han, og ulykkelig, og folk gikk forbi. Han hørte Noe som kom, sa: "Hva er det?" Og han talte til Klippen.

²¹¹ Selv om kirkemedlemmene hans rundt ham prøvde å stoppe ham, sa: "Det er ingen vits. Du kan ikke få det. Hold deg unna. Vær stille."

²¹² Men han ropte enda høyere: "Du Davids sønn, forbarm Deg over meg! Forbarm Deg over meg!" Og han talte til Klippen, og Klippen ga ham et kildevell, og øynene hans ble åpnet.

²¹³ Den samme Klippen som var i ørkenen er her i dag. Den får folket til å fryde seg.

²¹⁴ En dag stod hele Jerusalem ute for å se en Guddommelig helbreder, en holy-roller, som kom inn i byen med noen få mennesker som stod der og skrek av full hals: "Hosianna! Hosianna, til Ham som kommer i Herrens Navn!"

²¹⁵ De selvoppnevnte kirkemedlemmene var der ute med sine lange kapper på seg, med sine D.D'er bak seg, sa: "La dem være stille. Du store, de får meg til å få gåsehud og så videre. Få dem til være stille."

²¹⁶ Han sa: "Hvis de tier, vil steinene straks rope ut." Hva var det? Selve Klippen som uten hender var hogd ut av fjellet kom rullende inn i Jerusalem. De små steinene drakk fra Den. "Tal til klippen, og Den skal bringe fram Sitt vann."

²¹⁷ Hvis du trenger frelse i kveld, tal til Klippen. Den vil bringe fram Sitt vann. Hvis du er en frafallen i kveld, tal til Klippen, Den vil bringe fram Sitt vann. Hvis du er her i kveld og uten Kristus, du har prøvd enhver menighet som finnes i byen for å finne frelse, tal til Klippen. Den vil bringe fram Sitt vann. Tror du det? Hvis du er en frafallen, kommet bort fra Gud, du tror det

ikke er en sjanse for deg; bare tal til Klippen, og Den vil bringe fram Sitt vann.

218 Tror du det av hele ditt hjerte? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Tror du at Gud ville gi det? Av hele ditt hjerte, tror du det? Halleluja! Han er her i kveld.

219 Hvis du er syk, og du har prøvd alt i verden. Du har prøvd å komme inn i bønnekøen, og du kan ikke komme inn i bønnekøen. Du har hatt bønnekort og blitt avvist. Du har gått på ett møte, du gikk på et annet møte. Du har blitt salvet av pastoren. Du har kommet gjennom denne bønnekøen. Du har vært alle andre steder, og du kan ikke bli helbredet.

220 Hvorfor taler du ikke til Klippen nå? Han vil bringe fram Sitt vann. Det er riktig. Hvorfor gir du ikke Ham en sjanse? Kom på talefot med Ham akkurat nå, mens Han er i bygningen. Hans Nærvær er her akkurat nå for å helbrede hver og en av dere. Jeg tror det. Jeg vet det av hele mitt hjerte. Jeg tror. Og det er noen ting jeg ikke vet, men det er noen ting jeg vet. Og jeg vet at Jesus Kristus, den levende Guds Sønn er akkurat her.

221 Mens jeg prøver å lage et alterkall akkurat nå, i mitt hjerte, bryter visjonene ut over hele bygningen akkurat—akkurat nå. Åh, det er riktig. Guds kraft er akkurat her. Det er riktig. Jeg så Ham bevege Seg her ute. Det har begynt å få meg fra en dimensjon til en annen akkurat nå, fordi det er syke mennesker her. Og deres bønner er det som gjør det, for å stadfeste Guds Ord, som sier at Han er rett her og kan tales til i kveld, den samme Klippen som stod og oppfattet tankene deres. Så hvor kvinnen var, som hadde blødningene, og så videre. Han er her nå. Hvis du vil tale til Ham, vil Han bringe fram Sitt vann. Tror du det av hele ditt hjerte? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

222 Hva tror du, dame? Med den . . . Rett der i midten. Nå, du har ikke noe bønnekort, har du? Damen med den hvite tingen rundt halsen, som sitter rett der. Du har diabetes, ikke sant? Du har ikke noe bønnekort, har du? Du trenger ikke noe bønnekort. Tror du det? Tror du at du kan tale til Klippen? Ønsker du å tale til Ham for din diabetes akkurat nå? Stå opp på dine føtter da. Stemmer det? Bare si: "Jeg tar imot Jesus Kristus nå som min helbreder," og Gud vil ta deg hjem og vil gjøre deg frisk. Tal til Klippen. Gud velsigne deg. Ja vel. Gå og bli frisk.

223 Hva syns du om det, dame som sitter ved siden av henne? Du har åreknuter i bena dine, har du ikke? Det er riktig. Stå opp på dine føtter. Er ikke det mannen din som sitter ved siden av deg der? Stemmer det? Du har diabetes også, har du ikke? Er det riktig? Legg hånden din over på din kone. Ja vel. Dere begge er fra Illinois. Er ikke det riktig? Nå skal dere vende tilbake til Illinois og tale til Klippen, og det vil forsvinne fra dere og aldri komme tilbake. Halleluja!

224 Jeg vet én ting, at Klippen er her, Tidenes Klippe som ble slått i ørkenen. Det er riktig.

225 Hva tror du om det, lille dame der med de blomstene på hatten din? Sitter der med leddgikt og prøver å bli kvitt det. Du som snudde deg og kikket den andre veien, tror du av hele ditt hjerte at Gud vil helbrede deg? Stå opp på dine føtter da, og tramp opp og ned med føttene dine og si: "Leddgikten er borte," og det blir slik. Tal til Klippen, og Han vil bringe fram . . . ? . . .

226 Jeg sier dere, Jesus Kristus den samme, i går, i dag og for evig. Han er her for å manifestere alt som . . .

227 Hva tenker du om det, dame som sitter der, sa: "priset være Herren," med det kvinneproblemet, med en liten, grønnaktig jakke på seg som sitter der? Tror du at Gud helbredet deg da? Reis deg opp bare et øyeblikk, sitter rett der. Tror du av hele ditt hjerte? Du har et kvinneproblem. Det er en verkebyll. Du har et rør, en eller annen slags drenering som kommer fra den. Er ikke det riktig? Hvis det er riktig, løft opp din hånd. Hva får meg til å si det? Det er Klippen som taler til deg. Tal tilbake til Ham og bli frisk. Halleluja!

228 Åh, hvor Han ønsker å bringe Sine manifestasjoner av Sin kraft! Og jeg ser Guds Engel, selve den Ildstøtten som fulgte barna i ørkenen, beveger Seg gjennom denne bygningen nå.

229 Jeg prøver å finne en kvinne. Hun ber. Hvor er hun her? Her står Han. Ja, det er en liten kvinne som står rett der, hun som sitter som nummer to. Nei, hun . . . Det er om en mann som står. Det er en alkoholisert ektemann som du ber for. Er ikke det riktig, dame? Hvis det er det, reis deg opp på dine føtter der. Har du ikke en alkoholisert ektemann du ba for? Hvis det er riktig, løft opp din hånd. Tal til Klippen og Gud vil bringe ham ut av—av det.

230 Gud vil gjøre hva som helst her inne, hvis du bare vil gjøre det. Tror du det? Er du på talefot med Ham? Hvis du er det, reis deg opp akkurat nå og tal til Klippen, og Klippen vil bringe fram Sitt vann. Vil du reise deg?

231 Hvem ønsker Ham for frelse? Løft din hand og si: "Jeg vil at Han skal komme inn i mitt hjerte." Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg, og deg, og deg og deg. Åh, du! Ja, sir.

232 Kreften forlot deg der, min broder. Den er borte. Du kan gå hjem og bli frisk nå. Halleluja! Det er sant.

233 Alle som ønsker å bli helbredet, løft din hand og si: "Herre, jeg taler til Deg. Jeg taler til Deg." Det er riktig.

234 Der går det. Mister, bihuleproblemet ditt forlot deg der. Du er fri. Gå hjem, i Jesu Kristi Navn, du er helbredet.

²³⁵ Er det noen her inne som ønsker å finne Ham nå, løft opp dine hender og si: "Takk, Herre, for at Du helbreder meg. Jeg taler til Deg i Jesu Kristi Navn, at Du helbreder meg."

²³⁶ Å Du nådens Gud, send Din kraft i kveld, med salvelsen av Den Hellige Ånd mens Han er i bygningen nå, og beveger Seg over denne forsamlingen. Og må Den Hellige Ånd utføre ethvert mirakel. Må det ikke være én syk eller vanfør person igjen i bygningen i kveld. Må Du helbrede alle sammen, i Jesu Kristi Navn.

GJENLØSNING I FYLDE, I GLEDE NOR54-0330
(Redemption In Completeness, In Joy)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk tirsdag kveld den 30. mars 1954 i The Church Of The Open Door i Louisville, Kentucky, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org